Avrasya İncelemeleri Dergisi (AVİD), I/1 (2012), 193-207

TAKİPTEKİ KREDİ ORANINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER: TÜRKİYE'DE KATILIM BANKALARI ÖRNEĞİ

Fatih MACİT*

Betül KEÇELİ**

Özet

Bu çalışmada 2005-2011 arası dönemde Türk katılım bankaları için takipteki kredi oranını belirleyen makroekonomik ve mikro faktörler incelenmiştir. Çalışmanın neticesinde kredilerin toplam varlıklara oranının yüksek olduğu bankalarda takipteki kredi oranının daha düşük olduğu görülmüştür. Aktif büyüklüğünün de takipteki kredi oranını negatif etkilediği görülmüştür. Makroekonomik faktör olarak GSYİH büyümesindeki düşüşün hem aynı dönemde hem de gecikmeli olarak takipteki kredi oranını artırdığı görülürken, döviz kuru seviyesinin ve enflasyon oranının takipteki kredi oranı üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı görülmüştür. GSYİH büyümesi yerine işsizlik rakamları koyulduğunda işsizlik oranında meydana gelecek bir artışın problemli kredileri anlamlı bir şekilde artırdığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Takipteki kredi oranı, katılım bankaları, Türkiye

* Yrd. Doç. Dr., Süleyman Şah Üniversitesi, İktisat Bölümü

** Yalova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İşletme Anabilimdalı

The Determinants of Non-Performing Loans Ratio: Empirical Evidence From Participation Banks in Turkey

Abstract

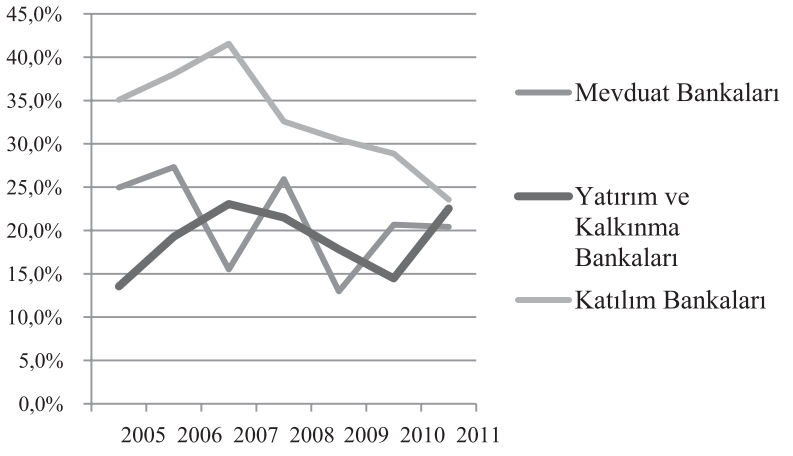
In this study, the macroeconomic and microeconomic factors that have impact on non-performing loan ratio of Turkish participation banks between 2005 and 2011. According to the results; the ratio of non-performing loans is low in those banks where the ratio of loans to total assets is low. Asset size also found to have negative impact on non-performing loan ratio. Among the macroeconomic factors; the decrease in GDP increase has increased the ratio of non-performing loans both in the same term and in the following terms, whereas foreign exchange rate and inflation rate have no significant impact. When the GDP is replaced with unemployment rates, it was observed that any increase in the unemployment rates would increase these problematic loans in a significant way.

Keywords: Non-performing loans, participation banks, Turkey.

1. Giriş

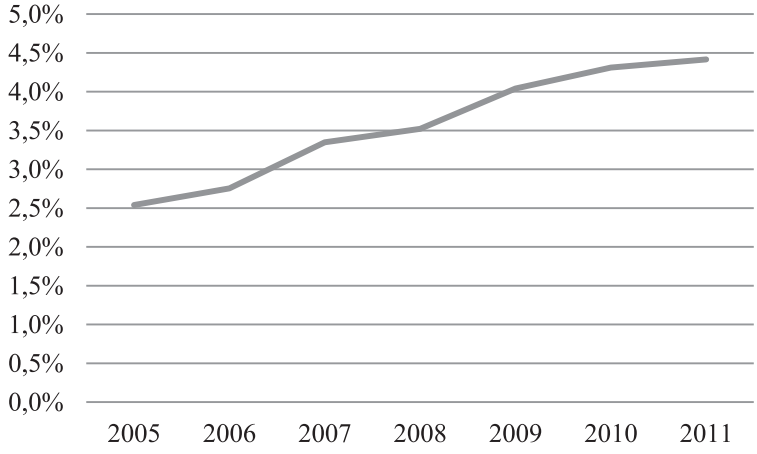
2001 yılındaki krizden sonra Türk bankacılık sektörü önemli bir dönüşüm gerçekleştirmiştir. Sektörde ciddi bir konsolidasyon gerçekleşmiş ve zor durumdaki birçok banka ya tasfiye edilmiş ya da birleşme ve satın almalara konu olmuştur. 1990'lı yıllar boyunca yüksek bütçe açıkları nedeniyle sektör genel olarak bu açıkları finanse etmeye odaklanmış ve bankacılık sektörü kredi kanalı yoluyla ekonomiye destek vermekte yetersiz kalmıştır. 2002 yılından itibaren bütçeye getirilen disiplin ile birlikte kamunun borçlanma gereksinimi azalmış ve bunun neticesinde faiz oranları önemli ölçüde gerilemiştir. Böyle bir ortamda bankacılık sektörü kredilere daha çok yönelmeye başlamıştır. 2002 yılında net kredilerin toplam aktiflerin içindeki payı % 24,8 seviyesinde iken bu oran 2011 Eylül sonu itibariyle % 55,7'ye yükselmiştir (Şekil 1).

Şekil 1. Farklı Banka Tiplerinin Yıllar İtibariyle Aktiflerin Büyüme Oranı

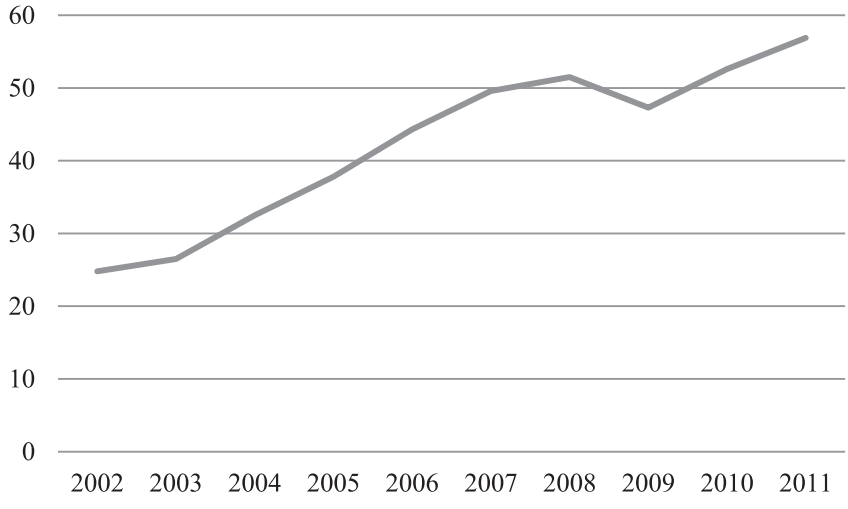
Katılım bankaları tüm bankacılık sektörü içinde küçük bir yer kaplamakla birlikte önemleri ve pazar payları her geçen yıl artmaktadır. 2005 yılından bu yana katılım bankalarının aktif büyüklüğündeki artış oranı sürekli ticari bankaların ve yatırım ve kalkınma bankalarının üzerinde olmuştur (Şekil 2). 2005 yılı sonu itibariyle katılım bankalarının aktif büyüklüğü toplam bankacılık sektörünün aktif büyüklüğünün % 2,5'ine denk gelirken bu oran 2011 Eylül sonu itibariyle % 4,4'e yükselmiştir (Şekil 3). Katılım bankalarının artan bu önemlerine rağmen sektör hakkında yapılan çok az çalışma bulunmaktadır. Katılım bankaları ticari bankalardan ayıran en önemli nokta bu bankaların mevduat toplama ve kredi verme faaliyetlerine İslami kurallara göre hareket etmeleridir. Örneğin, ticari bankalarda mevduat sahibinin vade sonunda kazanacağı faiz oranı belli iken katılım bankalarında kar ve zarara katılım esastır. Yani katılım bankaları tasarruf sahiplerinden topladıkları fonları çeşitli alanlarda faizsiz finansman kurallarına uygun olarak değerlendirmekte ve ortaya çıkan kar veya zarar tasarruf sahipleri ile paylaşılmaktadır. Kredi kullanımında da katılım bankalarının işleyişi ticari bankalardan farklıdır. Ticari bankalardan farklı olarak katılım bankaları kredi müşterisine nakit ödeme yapmazlar. Müşterinin malı aldığı satıcıya ödeme yapılır ve mal fiyatının üzerine bir kar payı konularak taksitler halinde bedel müşteriye yansıtılır.

Şekil 2. Katılım Bankalarının Toplam Aktiflerinin Bankacılık Sektörü İçindeki Payı

Bu çalışmada katılım bankaları için takipteki kredi oranını belirleyen mikro ve makroekonomik faktörler araştırılmıştır. GSYİH büyüme oranı, enflasyon oranı ve döviz kuru seviyesi makroekonomik değişkenler olarak yer alırken net kredilerin toplam aktiflere oranı, öz sermayenin toplam aktiflere oranı ve reel aktif büyüklüğü ise mikro faktörler olarak modelde kullanılmıştır. Sonuçlar net kredilerin toplam aktiflere oranının yüksek olduğu bankalarda takipteki kredi oranının düşük olduğunu göstermektedir. Reel aktif büyüklüğünün yüksek olduğu bankalarda da problemli kredilerin daha az olduğu görülmektedir. Ekonomik büyümedeki yavaşlamanın takipteki kredi oranını hem aynı dönemde hem de gecikmeli olarak artırdığı anlaşılmaktadır. Döviz kuru seviyesinin ve enflasyon oranının ise takipteki kredi oranı üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı görülmüştür.

Şekil 3. Kredilerin Toplam Aktifler İçindeki Payı

2. Literatür

Katılım bankaları ile ilgili çok az çalışma olmakla birlikte genel olarak Türk bankacılık sektörü hakkında rekabet, karlılık ve verimlilik gibi alanlarda yapılmış birçok çalışma bulunmaktadır. Macit[1] (2012) katılım bankaları için karlılığı belirleyen banka özel ve makroekonomik faktörleri araştırmış ve takipteki kredi oranındaki artışın karlılığı negatif etkilediğini ve aktif büyüklüğü yüksek olan katılım bankalarının daha karlı olduğunu tespit etmiştir. Makroekonomik faktör olarak ise döviz kurlarında ve reel faizlerinde meydana gelen artışların katılım bankalarının karlılığını pozitif etkilediğini bulmuştur. Abbasoğlu, Aysan ve Güneş[2] (2007) Panzar-Rosse yöntemini kullanarak 2001

1 Fatih Macit, "Bank Specific and Macroeconomic Determinants of Profitability: Evidence From Participation Banks in Turkey", **Economics Bulletin**, vol. XXXII/1, (2012), AccessEcon LLC, A.B.D. 2012, s. 586-595.

2 Osman Furkan Abbasoğlu, Ahmet Faruk Aysan, Ali Güneş, "Concentration, Competition, Efficiency and Profitability of the Turkish Banking Sector in the Post-Crises Period", **Bogazici University Research Papers**, ISS/EC 2007-16, 2007.

ve 2005 yılları arası için Türk bankacılık sektörü için rekabet ve yoğunlaşma koşullarını incelemiş ve ilgili dönemde bankacılık sektöründe yoğunlaşmanın arttığını ve rekabet azaldığını tespit etmişlerdir.

Türk bankacılık sektöründe karlılığı belirleyen faktörler noktasından da birçok çalışma yapılmıştır. Kaya[3] (2002) 1997-2000 arası dönem için net faiz marjı, aktif karlılığı ve öz sermaye karlılığı gibi karlılık göstergelerini etkileyen mikro ve makro faktörleri incelemiştir. Genel olarak öz kaynaklar, likidite, personel harcamaları, mevduatlar, piyasa payı, krediler ve kötü krediler karlılığı belirleyen temel mikro faktörler olarak ortaya çıkarken enflasyon ve bütçe açığı da bankacılık sektöründe karlılığın makro belirleyicileri olarak ön plana çıkmıştır. Sayılgan ve Yıldırım[4] (2007) 2002-2007 dönemi için Türk bankacılık sektörü için karlılığı belirleyen faktörleri incelemişlerdir. Makroekonomik veri olarak tüketici fiyatları enflasyonu karlılığı negatif etkilerken sanayi üretiminin bankacılık sektöründe karlılığı pozitif etkilediği görülmüştür. Bankaların temel değişkenleri açısından bilanço dışı yükümlülüklerin toplam varlıklara oranı karlılığı negatif etkilediği görülmüş iken öz sermayenin toplam varlıklara oranının yüksek olduğu bankaların karlılık rasyolarının daha olumlu olduğu görülmüştür. Alper ve Anbar[5] (2011) 2002-2010 dönemi için yine Türk bankacılık sektöründe karlılığı belirleyen faktörleri incelemişlerdir. Aktif büyüklüğü ve faiz dışı gelirlerin karlılık üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi olduğu görülürken kredi portföyünün büyüklüğü ve takipteki kredi miktarının büyüklüğünün karlılığı negatif etkilediği görülmüştür. Yine makroekonomik bir veri olarak reel faiz oranındaki artışın sektördeki karlılığı artırdığı görülmüştür.

3 Yasemin Türker Kaya, "Determinants of Profitability in Turkish Banking Sector", **Turkish Banking Regulation and Supervision Agency**, no. 2002/1, 2002.

4 Güven Sayılgan, Onur Yıldırım, "Determinants of Profitability in Turkish Banking Sector: 2002-2007", **International Research Journal of Finance and Economics**, vol. XVIII, FRDN Incorporated, Seychelles 2009, s. 207-214.

5 Değer Alper, Adem Anbar, "Bank Specific and Macroeconomic Determinants of Commercial Bank Profitability: Empirical Evidence From Turkey", **Business and Economics Research Journal**, vol. II/2, (2011), Uludağ Üniversitesi, Bursa 2011, s. 139-152.

Bu çalışmanın konusu olan takipteki kredi oranını belirleyen faktörler Türk bankacılık sektöründe mevduat bankaları için araştırılmıştır. Macit[6] (2012) 2005 ile 2010 yılları arasını kapsayan dönem için ticari bankalarda takipteki kredi oranını belirleyen mikro ve makro faktörleri incelemiştir. Çalışmada öz sermayenin aktiflere oranının ve net faiz marjının yüksek olduğu bankalarda takipteki kredi oranının daha yüksek olduğu görülürken net kredilerin toplam aktifler içindeki payının yüksek olduğu bankalarda takipteki kredi oranının daha düşük olduğu görülmüştür. Makroekonomik faktör olarak ise GSYİH büyüme oranı ve döviz kurunun takipteki kredi oranını anlamlı şekilde etkilediği görülmüştür. GSYİH büyüme oranındaki yavaşlamanın takipteki kredi oranını gecikmeli olarak yükselttiği görülürken Türk Lirası'nda yaşanan değer kaybının da takipteki kredi oranını artırdığı tespit edilmiştir. Cifter, Yılmazer ve Cifter[7] (2009) yine Türk bankacılık sektöründe 2001 ve 2007 yılları arası dönem için takipteki kredi oranını belirleyen faktörleri incelemiştir. Çalışmada sanayi üretim döngülerinin takipteki kredi oranını anlamlı şekilde etkilediği görülmüştür.

Takipteki kredi oranını belirleyen mikro ve makro faktörler başka ülkelerdeki bankacılık sektörleri için yapılan çalışmalara da konu olmuştur. Louzis, Vouldis ve Metaxas[8] (2010) Yunan bankacılık sektöründe takipteki kredi oranını etkileyen faktörleri incelemişlerdir. Çalışmada işsizlik oranı, GSYİH büyümesi, faiz oranı gibi makroekonomik değişkenlerin takipteki kredi oranını etkiledikleri görülmüştür. Yazarlar ayrıca farklı kredi grupları için de takipteki kredi oranını analiz etmiş ve konut kredilerinde problemli kredi oranının makroekonomik ortama karşı en duyarsız kredi grubu olduğunu bulmuşlardır. Qu-

6 Fatih Macit, "What Determines the Non-Performing Loans Ratio: Evidence from Turkish Commercial Banks", **CEA Journal of Economics**, vol. VII/1, (2012) Center for Economic Analyses, Skopje 2012, s. 33-41.

7 Atilla Cifter, Sait Yilmazer, Elif Cifter, "Analysis of Sectoral Credit Default Cycle Dependency with Wavelet Networks: Evidence From Turkey", **Economic Modelling**, vol. XXVI/6, Elsevier, A.B.D. 2009, s. 1382-1388.

8 Dimitrios P. Louzis, Angelos. T. Vouldis, Vasilios. L. Metaxas, "Macroeconomic and bank-specific determinants of non-performing loans in Greece: a comparative study of mortgage, business and consumer loan portfolios", **Bank of Greece Working Paper**, No. 118, 2010.

agliarello[9] (2007) İtalyan bankacılık sektöründe 1985 ile 2002 yılları arasındaki dönem için takipteki kredi oranını incelemiş ve konjonktür dalgalanmalarının anlamlı bir şekilde takipteki kredi oranını artırdığını ve etkisinin uzun süre devam ettiğini tespit etmişlerdir. Berger ve DeYoung[10] (1997) A.B.D. ticari bankacılık sektörü için takipteki kredi oranı ile maliyet verimliliği arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Çalışmada maliyet verimliliğinin gelecekte oluşacak problemli kredilere ilişkin önemli bir sinyal görevi gördüğü tespit edilmiştir.

3. Veri Toplama

Katılım bankalarında takipteki kredi oranını belirleyen mikro ve makro faktörlerin incelendiği bu çalışmada 2005 ile 2011 yılları arasını kapsayan çeyreklik panel veri kullanılmıştır. Bankalarla ilgili kullanılan mikro faktörler Türkiye Katılım Bankaları Birliği veri tabanından elde edilirken bazı dönemlere ilişkin eksik veriler bankaların konsolide olmayan finansal tablolarından derlenmiştir. İncelenen dönemde Türkiye'de dört tane katılım bankası bulunmaktadır. Takipteki kredi oranını belirleyen makroekonomik faktörler olarak GSYİH büyüme oranı, enflasyon oranı ve döviz kuru kullanılmış ve bu değişkenlerle ilgili veriler TÜİK ve TCMB veri setinden elde edilmiştir. Döviz kuru Dolar/TL efektif alış kuru olarak alınmıştır.

Takipteki kredi oranını belirleyen mikro faktörler olarak öz kaynakların toplam aktiflere oranı, net kredilerin toplam aktiflere oranı ve reel aktifler kullanılmıştır. Reel aktifler bankanın ilgili dönemdeki toplam aktiflerinin o dönemdeki tüketici fiyatları endeksine bölünmesi ile hesaplanmıştır.

Çalışmada kullanılan bankalara ait mikro faktörler için tanımlayıcı istatistikler Tablo I'de gösterilmiştir. Takipteki kredi oranları açısından katılım ban-

9 Mario Quagliarello, "Banks' Riskiness over the Business Cycle: A Panel Analysis on Italian Intermediaries", **Applied Financial Economics**, vol. XVII/2, (2007), Taylor & Francis, 2007, s. 119-138.

10 Allen N. Berger, Robert DeYoung, "Problem Loans and Cost Efficiency in Commercial Banks", **Journal of Banking and Finance**, vol. XXI/6, Elsevier, A.B.D. 1997, s. 849-870.

kalarının genel olarak kredi portföylerinin yönetiminde başarılı oldukları fakat bankalar arasında önemli farklılıklar olduğu görülmektedir. Öz kaynakların toplam aktiflere oranına bakıldığında katılım bankalarının sermaye yapılarının güçlü olduğu görülmektedir. Katılım bankalarının bilançosunda kredilerin toplam aktifler içinde payı % 70 üzerinde gerçekleşirken bu oran ticari bankalara göre oldukça yüksektir. Bu durumun en önemli sebebi katılım bankaları faiz içeren menkul kıymet taşıyamadıkları için bilançonun büyük bir kısmı kredilere ayrılmaktadır.

Tablo II'de bankalara ait mikro faktörlere ilişkin korelasyon katsayıları verilmiştir. Değişkenler arasından genel olarak çok yüksek bir korelasyon olmadığı görülmektedir ve regresyonda çoklu doğrusal bağıntının ciddi bir problem olmadığı anlaşılmaktadır.

4. Ekonometrik Model

Katılım bankalarında takipteki kredi oranını belirleyen mikro ve makro faktörlerin incelenmesi amacıyla aşağıdaki model sabit etkiler yöntemi ile tahmin edilmiştir:

$$TKO_{it} = \alpha_i + \beta_1 * ÖTA_{it} + \beta_2 * NKTA_{it} + \beta_3 * LRA_{it} + \beta_4 * GSYİH_t + \beta_5 * LDK_t + \beta_6 * ENF_t + \varepsilon_t$$

TKO i bankası için t döneminde takipteki kredi oranını, ÖTA öz kaynakların toplam aktiflere oranını, NKTA net kredilerin toplam aktiflere oranını, LRA reel aktiflerin logaritmik değerini, GSYİH Gayri Safi Yurtiçi Hasıla büyüme oranını, ENF enflasyon oranını ve LDK ise döviz kurunun logaritmik değerini göstermektedir.

5. Model Çıktıları

Regresyon modeline ait çıktılar Tablo III'de verilmiştir. Sabit etkiler tahmin edicisi kullanılarak dört farklı regresyon modeli tahmin edilmiştir. Birinci regresyonda GSYİH büyüme oranının kendisi açıklayıcı değişken olarak kul-

lanılırken ikinci regresyonda bir dönem gecikmeli değeri, üçüncü regresyonda ise iki dönem gecikmeli değeri kullanılmıştır. Dördüncü regresyonda ise konjonktür dalgalanmalarının takipteki krediler üzerine etkisini ölçmek adına kullanılan GSYİH büyüme oranı yerine işsizlik oranı kullanılmıştır.

Her üç regresyon için de mikro faktörler olarak net kredilerin toplam aktiflere oranının ve reel aktiflerin anlamlı değişkenler olduğu görülmektedir. Sonuçlar net kredilerin toplam aktifler içindeki payının yüksek olduğu katılım bankalarında takipteki kredi oranının daha düşük olduğunu göstermektedir. Bu sonucun görülmesindeki temel motivasyon kredilere toplam aktifler içinde daha fazla ağırlık veren bankalar kredilerde daha fazla çeşitlendirme yapma imkanına sahip olmaktadır. Örneğin farklı kredi müşteri gruplarına riskini dağıtabilmekte bu da problemli kredi miktarının daha az olmasına neden olmaktadır.

Reel aktif büyüklüğü de takipteki kredi oranını etkileyen anlamlı bir değişken olarak çıkmıştır. Sonuçlar aktif büyüklüğü yüksek olan katılım bankalarının daha az miktarda takibe düşen kredisi olduğunu göstermektedir. Öz kaynakların toplam aktiflere oranının ise takipteki kredi oranını etkileyen anlamlı bir değişken olmadığı görülmüştür.

Çalışmadan kullanılan makro değişkenlere bakıldığında ise sadece GSYİH büyüme oranının takipteki kredi oranını anlamlı bir şekilde etkilediği görülmektedir. Ekonomik büyümede gerçekleşecek bir yavaşlamanın hem aynı dönemde hem bir çeyrek ve iki çeyrek gecikmeli olarak takipteki kredi oranını artırdığı görülmektedir. Bunun yanında ekonomideki yavaşlanan problemli krediler üzerindeki gecikmeli etkisinin daha güçlü olduğunu göstermektedir. Örneğin GSYİH büyümesindeki % 1'lik bir yavaşlama takipteki kredi oranını ilgili dönemde yaklaşık 0,050 puan artırırken, bir çeyrek sonrasında toplam etki 0,058 puan, iki çeyrek sonra ise 0,069 puan olmaktadır. Ekonomik büyüme değişkeni yerine işsizlik rakamları koyulduğunda benzer bir tablo ortaya çıkmaktadır. İşsizlik oranında ortaya çıkacak bir artış katılım bankalarının takipteki kredi oranını anlamlı bir şekilde artırdığını göstermektedir. Rakamsal

olarak işsizlik oranında ortaya çıkan bir puanlık artışın takipteki kredi oranını yaklaşık 0,55 puan artırdığı görülmektedir.

6. Sonuç

Bu çalışmada Türkiye'deki katılım bankaları için takipteki kredi oranını belirleyen mikro ve makro faktörler araştırılmıştır. 2005 ile 2011 yılları arasını kapsayan çalışma için mikro faktörler olarak öz kaynakların toplam aktiflere oranı, net kredilerin toplam aktiflere oranı ve reel aktif değeri kullanılmıştır. Makroekonomik değişkenler olarak ise GSYİH büyüme oranı, döviz kuru ve enflasyon oranı kullanılmıştır. Konjonktür dalgalanmalarının takipteki kredi oranı üzerine etkisini ölçen GSYİH büyüme oranının yerine işsizlik oranı kullanılarak da ayrı bir regresyon denklemi tahmin edilmiştir.

Çalışmanın neticesinde katılım bankalarının takipteki kredi oranını belirleyen mikro faktörler olarak net kredilerin toplam aktiflere oranı ve reel aktif değeri anlamlı değişkenler olarak çıkmıştır. Aktif büyüklüğü yüksek olan ve net kredilerin toplam aktifler içindeki payının yüksek olduğu katılım bankalarının daha az problemli krediye sahip olduğu görülmüştür. Makroekonomik faktör olarak ise sadece GSYİH büyüme oranının takipteki kredi oranını anlamlı bir şekilde etkilediği tespit edilmiştir. İşsizlik oranının da yine takipteki kredi oranını anlamlı ve negatif bir şekilde etkilediği görülmüştür.

TABLOLAR

Tablo 1. Mikro Faktörler İçin Tanımlayıcı İstatistikler

		Bank Asya	**Albaraka**	**Kuveyttürk**	**Türkiye Finans**
NPL	Ortalama	0,0536828	0,026884	0,0569229	0,0346607
	Standart Sapma	0,0083067	0,009871	0,0298368	0,0106962
ETA	Ortalama	0,1363845	0,113292	0,1088276	0,1123904
	Standart Sapma	0,0235118	0,01844	0,0172889	0,0216701
LRA	Ortalama	10,72027	10,21984	10,36839	10,59438
	Standart Sapma	0,5151004	0,430625	0,4562375	0,3670688
NLTA	Ortalama	0,7177365	0,719506	0,724812	0,7556236
	Standart Sapma	0,0456986	0,032947	0,0634416	0,0540791

Tablo 2. Mikro Faktörler Arasındaki Korelasyon Katsayıları

	NPL	**ETA**	**NLTA**	**LRA**
NPL	1,0000			
ETA	0,0303	1,0000		
NLTA	-0,4560	0,2165	1,0000	
LRA	-0,2195	0,4928	0,4108	1,0000

Tablo 3. Regresyon Tahmin Sonuçları

Katsayılar	**TKO**	**TKO**	**TKO**	**TKO**
ÖTA	0,11641	0,10357	0,10592	0,03883
	(0,08142)	*(0,08119)*	*(0,07821)*	*(0,07674)*
NKTA	-0,14954***	-0,14453***	-0,14877***	-0,14891***
	(0,03471)	*(0,03414)*	*(0,03385)*	*(0,03203)*
LRA	-0,01377**	-0,01386**	-0,01434***	-0,01555***
	(0,00550)	*(0,00542)*	*(0,00531)*	*(0,00501)*
GSYİH	-0,00050**	-	-	-
	(0,00024)	-	-	-
L_GSYİH	-	-0,00058**	-	-
	-	*(0,00024)*	-	-
L2_GSYİH	-	-	-0,00069***	-
	-	-	*(0,00024)*	-
İO	-	-	-	0,00555***
	-	-	-	*(0,00122)*
LDK	-0,00490	0,00035	0,00271	-0,01642
	(0,01841)	*(0,01782)*	*(0,01755)*	*(0,01727)*
ENF	-0,00105	-0,00035	-0,00011	0,00062
	(0,00080)	*(0,00084)*	*(0,00084)*	*(0,00083)*
Gözlem Sayısı	112	112	112	112
R-Kare	0,2256	0,2280	0,2343	0,2495

Not: Anlamlılık düzeyi açısından ** % 5 anlamlılık düzeyini, *** ise % 1 anlamlılık düzeyini temsil etmektedir.

KAYNAKÇA

- ABBASOĞLU, Osman Furkan, AYSAN, Ahmet Faruk, GÜNEŞ, Ali, "Concentration, Competition, Efficiency and Profitability of the Turkish Banking Sector in the Post-Crises Period" **Bogazici University Research Papers**, ISS/EC 2007-16, 2007.
- ALPER, Değer, ANBAR, Adem, "Bank Specific and Macroeconomic Determinants of Commercial Bank Profitability: Empirical Evidence From Turkey", **Business and Economics Research Journal**, vol. II/2, (2011), Uludağ Üniversitesi, Bursa 2011, s. 139-15.
- BERGER, Allen N., DEYOUNG, Robert, "Problem Loans and Cost Efficiency in Commercial Banks", **Journal of Banking and Finance**, vol. XXI/6, Elsevier A.B.D. 1997, s. 849-870.
- ÇİFTER, Atilla, YILMAZER, Sait, ÇİFTER, Elif, «Analysis of Sectoral Credit Default Cycle Dependency with Wavelet Networks: Evidence From Turkey», **Economic Modelling**, vol. XXVI/6, Elsevier, A.B.D. 2009, s. 1382-1388.
- LOUZIS, Dimitrios P., VOULDIS, Angelos. T., METAXAS Vasilios. L. "Macroeconomic and bank-specific determinants of non-performing loans in Greece: a comparative study of mortgage, business and consumer loan portfolios", **Bank of Greece Working Paper**, No. 118, 2010.
- KAYA, Yasemin Türker, "Determinants of Profitability in Turkish Banking Sector", **Turkish Banking Regulation and Supervision Agency**, No: 2002/1, 2002.
- MACİT, Fatih, "Bank Specific and Macroeconomic Determinants of Profitability: Evidence From Participation Banks in Turkey", **Economics Bulletin**, vol. XXXII/1, (2012), AccessEcon LLC, A.B.D. 2012, s. 586-595.
- MACİT, Fatih, "What Determines the Non-Performing Loans Ratio: Evidence from Turkish Commercial Banks", **CEA Journal of Economics**, vol. VII/1, (2012) Center for Economic Analyses, Skopje 2012, s. 33-41.

- QUAGLIARELLO, Mario, "Banks' Riskiness over the Business Cycle: A Panel Analysis on Italian Intermediaries", **Applied Financial Economics**, vol. XVII/2, (2007), Taylor & Francis, 2007, s. 119-138.
- SAYILGAN, Güven, YILDIRIM, Onur, "Determinants of Profitability in Turkish Banking Sector: 2002-2007", **International Research Journal of Finance and Economics**, vol. 28, FRDN Incorporated, Seychelles 2009, s. 207-214.